677/03

Den 18. august 2003 blev i sag nr. 59.809:

xxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet tilbudte erstatning efter et anmeldt indbrudstyveri.

Klageren påstår selskabet tilpligtet at yde fuld erstatning, idet han gør gældende, at han har fremlagt fornøden dokumentation.

Selskabet har ved skrivelse af 9/12 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

> ”Den 13.06.02 modtager Codan en skadeanmeldelse underskrevet af forsikringstager d. 10.06.02, hvorved forsikringstager anmelder et indbrud.
>
> Af anmeldelsen fremgår, at der er stjålet en kasse med papirer og et golfsæt, hvilket vi har erstattet i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne.
>
> Derudover har forsikringstager anmeldt tyveri af 19 computere, 15 computerskærme, 15 DVD-drev, 19 CDR-brændere, 25 DVD/MP3 maskiner i B&Odesign, 1 projektor, 1 kasse med 43 ram/semiconductorer, samt 4 tennisketsjere til en samlet anmeldt værdi af ca. kr. 500.000.

Ved taksators besigtigelse oplyser forsikringstager, at samtlige de elektroniske artikler hidrører fra et firma, som forsikringstager har drevet, men som gik konkurs, og at forsikringstagers venner under forsikringstagers indlæggelse flyttede artiklerne fra firmaets adresse til forsikringstagers adresse, hvilket støttes af forsikringstagers brev af d. 04.07.02.

Forsikringstager oplyser endvidere, at 'når det er et Aps, er det hans ejendom', og at han har købt artiklerne privat.

Taksator beder på denne baggrund forsikringstager fremlægge nærmere dokumentation for købet af de elektroniske artikler, samt en politikvittering.

Som dokumentation for, at forsikringstager ejer disse genstande, vedlægges skadeanmeldelsen en række prislister fra internettet fra diverse forhandleres hjemmesider, hvoraf prisen på artiklerne fremgår, men ikke, at forsikringstager eller hans selskab har købt dem. Forsikringstager kan dog fremlægge en kvittering for købet af projektoren, som derefter opgøres i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne, ligesom vi udbetaler erstatning for ketsjerne uden nærmere dokumentation, da der er tale om almindeligt forekommende indbo.

Ved brev af d. 02.07.02 opgøres erstatningen for den anmeldte kasse med papirer samt golfudstyret, idet vi meddeler forsikringstager, at det varelager, der hidrører fra konkursboet, ikke er dækket af forsikringen.

Forsikringstager oplyser herefter i brev af 04.07.02, at der for så vidt angår 6 computere med skærme er tale om effekter, der hidrører fra boet, hvorfor han frafalder erstatning for disse, hvorimod han for de øvrige effekters vedkommende fastholder, at der er tale om hans private ejendele, hvilket 'hans advokat' angiveligt kan tiltræde. Denne unavngivne advokat har ikke henvendt sig.

Brevet er bilagt en erklæring, hvori forsikringstager indestår for, at hans opgørelse er korrekt, og at de øvrige genstande '**er dokumenteret fri af det tidligere firma, og**

kan med rette beskrives som mine (tidligere) personlige effekter/ejendom', cfr. hertil s. 2 i klagen til Ankenævnet, hvor forsikringstager hævder, at '**Disse ting er købt af mig privat**', hvilket forsikringstager også har oplyst til taksator.

Efterfølgende modtager vi d. 03.09.02 et brev af d. 23.08.02, angiveligt fra Ret og Råd i R., hvor der rykkes for en opgørelse i henhold til forsikringstagers anmeldelse.

På baggrund af brevet, der ikke er underskrevet eller indeholder journal-nr, som angiver Ret og Råd - og ikke en advokat - som afsender, og som i vid udstrækning indeholder samme grammatiske fejl, samt det engelske udtryk 'ASAP', der generelt præger forsikringstagers breve og E-mails, retter vi henvendelse til Ret og Råd, der imidlertid ikke vil vedstå brevet. Vi kan herefter lægge til grund, at brevet er et falsum, hvilket Ret og Råd ved medindehaver Adv. S.A. bekræfter ved fax af d. 05.12.02.

Brevet er bilagt unummererede fakturaer med fejl i dateringen fra forsikringstagers tidligere firma 'K.', hvorved forsikringstagers tidligere selskab fakturerer en del af det omtvistede løsøre til forsikringstager selv.

En henvendelse fra kurator M.R. afklarer imidlertid, at der ikke er overdraget nogen elektroniske artikler fra boet til forsikringstager, og at boet blev sluttet uden værdier.

På baggrund af det fremlagte kunne vi hverken godkende de fremlagte fakturaer som dokumentation for at forsikringstager eller forsikringstagers selskab havde ejet disse genstande, eller at de skulle være overdraget fra forsikringstagers selskab til forsikringstager.

Vi bemærker i denne henseende, at et selskab med regnskabspligt bør kunne fremlægge købsfakturaer på sit varelager, ligesom en privatperson der køber computere og udstyr dertil, til en anmeldt værdi af kr. 500.000,00 bør kunne fremlægge kvitteringer, om ikke på alle genstande, så i hvert fald på nogle.

Vi finder derfor ikke, at forsikringstager har sandsynliggjort at de omstridte genstande har været til stede, se forsikringsbetingelsernes pkt. 7.6, hvorefter forsikringstageren skal sandsynliggøre, at han har haft de beskadigede eller stjålne genstande.

Vi lægger i denne henseende vægt på, at forsikringstager - udover projektoren - ikke har kunnet oplyse taksator om, hvornår en eneste de anmeldte 137 stykker elektroniske artikler er købt, hvor de er købt, eller hvad prisen var, se Gawinetski og Jønsson, 'Familieforsikring', 4. udg., s. 222, samt afgørelserne i AK 25.271, AK 40.425, AK 41.110, AK 56.063 og AK 57.135.

Vi lægger herudover vægt på, at forsikringstager både til Codan og Codans taksator har oplyst, at tingene er købt eller 'købt fri' af hans tidligere virksomhed, hvorimod han overfor Ankenævnet gør gældende, at genstandene er købt privat, samt på kurators tilkendegivelse, hvorefter konkursboet ikke har afstået nogen elektroniske artikler til forsikringstager.

Hertil kommer det falske brev der er udskrevet i Ret og Råd's navn, og at forsikringstager ved vores afvisning af at yde erstatning, pludselig medgiver at nogle af de stjålne genstande hidrører fra konkursboet.

Selvom det imidlertid lægges til grund, at forsikringstager var indehaver af de omtvistede effekter, finder vi at der henset til arten og omfanget af EDB-udstyr er tale om erhvervsmæssigt løsøre.

På denne baggrund skal vi fastholde vores afgørelse, idet vi bemærker, at vi ikke har modtaget boopgørelsen, at vi ikke har taget stilling til værdien af det anmeldte indbo, og subsidiært at sagen bør afgøres ved domstolene, hvor forsikringstager kan afgive partsforklaring under strafansvar, jf. Ankenævnets vedtægter §4."

Klageren har herefter ved skrivelse af 7/3 2003 til nævnet bl.a. anført:

"Efter mit trafikuheld (hvor jeg bl.a. lå i COMA) måtte jeg genoptage mange ting. En af tingene som skulle ordnes var indboforsikring. Jeg henvendte mig personligt til

Codan i R., hvor jeg på et møde forklarede dem om mit behov. Heriblandt at jeg jo nok havde et noget specielt indbo, idet jeg havde købt en del ting af mit firma. Bl.a. DVD maskiner, memory samt edb-maskiner. Jeg mente at det jo nok var lidt usædvanligt indbo men ønskede at være dækket på disse 'effekter' via min indbo forsikring. Konsulenten sagde 'ingen' problem og spurgte blot om, hvor meget mit indbo udgjorde samt hvor meget selvrisiko jeg ønskede. Nuvel vi blev enige og jeg betalte et par dage senere, således at jeg nu havde forsikringen.

…

Dette 'indbo' som er blevet bestjålet fra mit hus er ganske vist noget specielt indbo. Men det ændrer efter min mening ikke på, at det burde være dækket af Codan's forsikring. Specielt fordi jeg netop havde konsulteret dem herom for at få dækning.

Deres 'indsigelser' om fakturaer kan kommenteres således: Disse fakturaer er IKKE udskrevet fra vores dengang Navigator system, idet disse ville gå ind og påvirke vores salgsstatistik og ikke mindst fordi, at adskillige medarbejdere havde adgang til økonomisystemet og der fra firmaets side var 'vandtætte' skodder imellem firmaets varer og køb heraf som medarbejder. Med andre ord var det IKKE tilladt (firmapolitik) at købe varer privat. Dette havde erfaringsmæssigt vist sig at være en dårlig idé. Idet firmaet var et distributionsfirma der havde kunder som Fona, Merlin, Computer City, El-giganten m.m. og det ikke er nogen god ide at et distributionsfirma 'springer over' i distributionskanalen og sælger direkte til slutbruger som en medarbejder jo ville være. Dette kan forklare, at der således ikke er kommet virksomhedens SE/CVR nummer på fakturaer. Idet de jo er udskrevet uden om økonomisystemet Navigator. Handlen er jo stadig foregået og varerne er leveret og repræsenterer jo således en ganske betydelig værdi. Der er vedlagt fotos til ankenævnet af nogle af disse varer (som Codan ikke har været interesseret i at få) heriblandt det meget bekostelige SUN memory samt DVD og computere."

Over for nævnet har selskabet ved skrivelse af 26/3 2003 bl.a. bemærket følgende:

"Indledningsvist bemærkes, at vi har kontaktet den medarbejder, der forestod indtegningen. Medarbejderen kan med sikkerhed afvise, at hun skulle have indtegnet den

konkrete police på de i policen angivne vilkår, hvis det havde været oplyst, at sikrede ville have dækning for et varelager i den anmeldte størrelsesorden.

Vi bemærker i denne henseende, at der er tale om en privat police, som er i fuldstændig overensstemmelse med det udarbejdede tilbud, og som har en forsikringssum på kr. 621.000, og der er altså ikke oplyst usædvanlige vilkår, hverken før tilbuddets afgivelse, eller ved forsikringstagers accept heraf, se returbilaget fra forsikringens indtegning.

…

Vi har ingen bemærkninger til forsikringstagers praksis med hensyn til fakturering udenom hans økonomisystem, og finder stadig ikke godtgjort, at de anmeldte elektroniske artikler har været tilstede.

Vi bemærker i denne henseende, at forsikringstager først 9 måneder efter tyveriet kan fremlægge fotos af dele af det anmeldte, ligesom vi har noteret, at de fremlagte fotos er dateret d. 08.03.03.

Vi henviser herudover til vores tidligere indlæg, idet vi fastholder vores afgørelse."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**7.6 Dokumentation**

For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen."

Nævnet udtaler:

Det påhviler forsikringstageren at godtgøre, at et anmeldt krav er berettiget.

Nævnet har gennemgået sagen og finder det på det foreliggende grundlag ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at klageren har været i besiddelse af de pågældende genstande.

Nævnet kan således ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann